

Nu mă vei mușca

Autor: Laila Audi

Ilustrator: Hanan Al-Karargy

3asafeer.com

Realizarea cărții originale a fost posibilă grație sprijinului generos al *All Children Reading: A Grand Challenge for Development* (ACR GCD), parteneri (United States Agency for International Development - USAID), World Vision și Guvernul Australian. A fost pregătită de Asafeer Education Technologies FZ LLC și nu reflectă neapărat viziunile partenerilor ACR GCD.

Potențialele adaptări și traduceri ale acestei lucrări nu ar trebui considerate traduceri oficiale ale ACR GCD. ACR GCD nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul sau erorile care ar putea apărea în traducerea acestui material.

Într-o zi polară, mama focă și puii ei - Freș, Meș și Seș - se jucam împreună. Puii dansau și cântau împreună cu mama lor:

- Bem lapte gustos de la mama! Laptele e hrănitor, lalala. Pielea noastră-i sănătoasă, lalala. Corpul nostru e puternic, lalala. Cu coadă ș-înotătoare, fiecare reușim, lalala. Nu ne temem de balenă, nici de urs, tralalala, cât bem lapte de la mama, lalala. Laptele e hrănitor, lalala, lalala, tralalala, lalala.

Mama focă aruncă o privire spre calendarul de perete. Ziua de naștere a puilor ei era peste o lună.
Fața îi păli și o cuprinse îngrijorarea.
Oare de ce să fie îngrijorată?

Ziua aceea va fi prima zi de intrat în apă a puilor. Era speriată că rechinii i-ar putea mușca. Își aminti ziua când, în tinerețe, un rechin alb i-a smuls înotătoarea.

Își privi puii, care se pregăteau de sărbătorirea zilei de naștere.

Se gândi mult și până la urmă îi veni o idee.

Își adună pui și încep să le țină lecții. Trebuiau să-și întărească înotătoarele.

- Unu, doi, trei, patru.

- Unu, doi, trei, patru.

Dar pui se grăbiră.

Se furișară în apă nerăbdători să se bălăcească.
Mama focă se repezi la ei și îi scoase afară din apă.

- Nu încă. Trebuie să vă ascuțiți dinții. Nu vreți dinți puternici ca de leu de mare?

- Ba da! răspunseră toți puii.

Focile își ascuțiră și curățară dinții. Înceau acum să muște tot ...

- Mușcă, mușcă, mușcă.

Dar ...

Micii neastâmpărați se furișară în apă nerăbdători să se bălăcească.
Mama focă se repezi la ei și îi scoase din apă.

- Nu încă. Acum este timpul să exersăm înotul. Sus, jos în apă. Înotați la dreapta, înotați la stânga. Haideți, dragilor!
- Freș și Meș erau acum pregătiți pentru înot. Dar unde a plecat Seș?

Bâldâbâc! Seș sări în apă.

- Mama, Freș, Meș, priviți-mă! Pot înota!

Frații lui aproape că îl prinseră din urmă, când, ca din senin, apăru un rechin alb.

- Rechin! țipă mama focă. Este rechinul care mi-a smuls înotătoarea. Stați pe loc! Nu vă apropiați de apă.

Apoi sări în apă ca să îl salveze pe Seș, care era la doar câțiva centimetri de rechin.

Mama focă abia reuși să îl îmbrâncească pe rechin. Dintr-o dată, cei trei pui începură și ei să îl împingă pe rechin. L-au alungat și au înotat departe de dinții lui. Rechinul bătu în retragere. Erau prea multe foci ca să le facă față, așa că s-a lăsat păgubaș și a plecat.

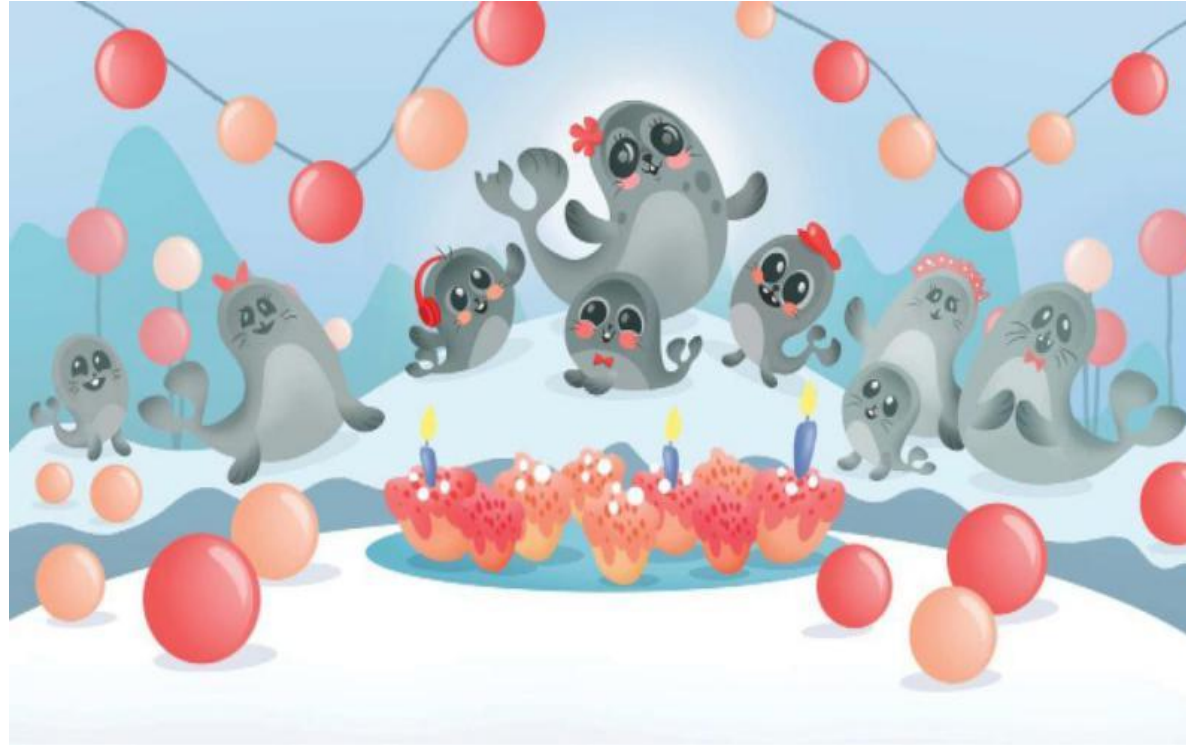
Cei trei pui îl urmăriră o vreme, strigându-i:

- Să nu mai îndrăznești să te apropii! Nu îți vei umple burta cu noi. Dacă vei încerca, vei vedea cu cine te pui!

Mama focă îi îmbrățișă pe puii ei cei curajoși. Era acum liniștită că se vor putea feri de pericole.

Apoi începură să înoate și să se scufunde și să prindă o mulțime de pești și zeci de calmari.
Într-un final, s-au întors la mal, unde îi aștepta o surpriză.

Celelalte foci pregătiseră o petrecere-surpriză de ziua focilor curajoase. Toate au cântat împreună:
- Peștii noștri sunt delicioși și hrănitivi, lalala. Ne place mult să îi mâncăm, tralalala. Ne apărăm
singure, lalala. Nu ne temem de rechin, tralala, nici de balenă, nici de urs, tralalala.

SFÂRȘIT